

בתוך אור עבלין

לעילוי נשמות
אורית בת טובה ע"ה
מרים בת אסתר ע"ה
שמחה בת אסתר ע"ה

י"ח אייר תשפ"ה

אמור

סימן דסג - החיובים בהדלקה

ילקוט יוסף

מור"ד הרב יוסף קאניא
הרב יצחק יוסף שליט"א

פרשת השבוע

מור"ד הנאמן
הרב זמיר כהן שליט"א

יב. גם אשה רווקה הדרה לבדה, או אשה שנתאלמנה או נתגרשה, חייבת להדליק נרות בערב שבת ובערב יו"ט. וכן מי שאין אשתו מדליקה מאיזו סיבה שהיא, חייב להדליק נרות שבת ויו"ט, ולברך עליהם. ואף אם יש לו בת גדולה הדרה עמו, עדיף שהוא עצמו ידליק הנרות, אבל אם חולה או זקן שאינו יכול להדליק בעצמו, ימנה את בתו כשליח להדלקת הנר, והיא תדליק. [ילקוט יוסף שבת כרך א' עמוד קמד].

בפרשתנו נאמר 'ולא יחלל זרעו בעקבו כי אני ה' מקדש' (ויקרא כ"א, ט"ו). יש להבין, מה פירוש קדוש? ואם הכהן קדוש, הרי גם עם ישראל קדושים, ככתוב (שמות ל"א, ג'): 'אֵף אֶת שִׁבְתִּי תִשְׁמְרוּ כִּי אוֹת הוּא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי ה' מְקַדְשְׁכֶם'. ואם כולם קדושים, מה ההבדל בין כהן לעם ישראל? אולם ביאור המילה קדוש הוא: נבדל. "הרי את מקודשת לי" - ביאורו: "נבדלת לי", יוצאת מכלל הפניות, ונעשית מיוחדת עבורי. וכך גם "שבת קדש", יום שונה ונבדל מכל הימים האחרים. עם ישראל קדוש ונבדל מכל העמים, ושבת לוי קדוש ונבדל מכל השבטים. ובשבת לוי עצמו, הכהנים נבדלים מן הלוויים. להיות נבדל במעלה, זוהי זכות שיש בה גם חובה. בן מלך נבדל מכל אזרחי המדינה, אך מעלתו מחייבת אותו להתנהל בגינוני מלכות, ולא כאחד העם. וכך בעם ישראל, ככל שהאדם קדוש יותר, כך הוא נדרש להתנהל בהנהגות גבוהות ומרוממות יותר בחייו הפרטיים. ישראל - יותר מכל האומות, והכהנים - יותר מכולם. והנה לימודנו חכמי תורת הסוד, כי אמנם עם ישראל נדרש להתנהג על פי הנהגות מלכות: ללבוש גלימות מלכות בכל בוקר ולהניח כתר על הראש (טלית ותפילין), ובנשים - להתלבש בצניעות כדרך מלכה מכובדת, שלא לאכול בעלי חיים טורפים או מאוסים, לא להתחתן עם כל אדם בעולם אלא רק עם זרע המלוכה. כך על פי הפשט, מלבד עומק הסודות הטמונים בכל מצוה. זאת ועוד, בממד הרוחני קיימות יחודיות של יכולת לפעול מה ששום אדם אחר בעולם אינו יכול לפעול. וכמו שכתב הגר"ח מוולוז'ין בספר נפש החיים (שער א', פרק ד'): "וזאת תורת האדם, כל איש ישראל אל יאמר בלבו חס ושלום כי מה אני ומה כוחי לפעול במעשי השפלים שום עניין בעולם. אמנם יבין וידע ויקבע במחשבותיו שכל פרטי מעשיו

ודבוריו ומחשבותיו כל עת ורגע לא אתאבדו חס ושלום, ומה רבו מעשיו ומאוד גדלו ורמו שכל אחת עולה כפי שורשה לפעול פעולתה בגובהי מרומים בעולמות וצמצחות האורות העליונים". וכתב עוד בשער ב' (פרק ו'): "וכמו שעניין חיבור וקיום נשמת האדם בגופו הוא על ידי אכילה ושתייה ובלתם תפרד ותסתלק מהגוף, כן חיבור עצמותו יתברך אל העולמות שהן סוד האדם הגדול כדי להעמידם ולקיימם ולא תגעל נפשו אותם, גזרה רצונו יתברך שיהא תלוי בעסק התורה ומעשי המצוות ועבודת התפילה של עם סגולה, ובלתם היה הוא יתברך מסלק עצמותו יתברך מהם, וכרגע היו חוזרים כולם לאפס ואין". והוסיף עוד בפרק ז': "וכן בהיפך המעשים אשר לא טובים ח"ו הם אל העולמות כעניין המאכלים רעים וכו'. וכשם שמאכל הגוף כאשר איננו טוב ואינו מתקבל אל הגוף אינו זן וסועד את הגוף אלא נהפך בתוכו לפסולת וזוהמא וצואה, וגם הוא מתיש ומחליש את כל הגוף, ולפעמים יחלה מזה, כן העניין שהמעשים אשר לא טובים ורצויים חס ושלום המה נהפכים בתוך העולמות לפסולת ולכלוך כביכול, והוא התגברות כוחות הטומאה והקליפות ה' יצילנו וכו' וגורם בזה פגם וחולי וקלקול גדול ותשוות כוח ב"ו בהעולמות". ומאידך, כל מצווה שעושה היהודי בעולם, דיבור טוב, ואפילו מחשבה טובה, פועלים להאיר ולתקן בכל העולמות הרוחניים. עיין שם כל דבריו. וכאשר כל איש ישראל מודע לכוחות האדירים האלה שהקב"ה נתן לו יותר מכל עמי האדמה, אזר הוא חיל להתעלות במעשיו ולפקח על כל דיבור ומעשה, ואפילו מחשבה, עד כמה שידו מגעת. ואם כך בישראל רגיל, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בכזה, אשר עליו להיות מודע למעמדו ולחובתו בעולם. שבת שלום

בארה של מרים

כיבוד הורים בהלכה ובאגדה

"ומכה אביו ואמו מות יומת"

איסור נוסף למכה אב או אם

המכה את אביו או את אמו, לבד מאיסור תורה שעבר על הכאת אדם מישראל, עובר איסור נוסף מן התורה, שנאמר (שמות פרק כא פסוק טו): "ומכה אביו ואמו מות יומת".

הוצאת דם - הכה את אביו או את אמו, עד שהוציא להם דם, בזמן שבית המקדש היה קיים, היו ממיטים אותו מיתת 'חנק', אולם אם לא הוציא להם דם, היו מלקים אותו מלקות ארבעים, ככל מכה אדם מישראל. (סימן רמא סעיפים א ב)

בן שהכה את אביו על אזנו וחרשו, חייב מיתה, מאחר ואי אפשר שיעשה חרש בלא חבורה, ואם כן בודאי שיצא מעט דם באוזן, ועל ידי כך התחרש האב. (סימן רמא ס"ב)

לע"נ מרים בת אסתר ע"ה

מתוך סדרת הספרים בהלכה ובאגדה מאת הרב דוד שלום נקי שליט"א

לרפואת: גיא בן שולה. מור"ד הרב דוד שלום [בצרי] בן ויקטוריה, הרבנית צביה חנה בת הרבנית אביגיל, יוסף עזריאל בן חיה מיכל, יניב בן אהובה, ידידיה בן אביטל. זכריה בן אפרים אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה. יצחק חיים בן אידה. הדסה בת דקלה, יוסף בן יונה, חיים דניאל בן הודיה, אילה בת אביגיל.

ולהבדיל לע"נ: מרים בת אסתר, שמחה בת אסתר, ריטה רבקה בת שרה. אשר מסעוד בן עזיזה. הרב אורי זוהר בן גולדה זצוק"ל שם טוב ציון בן אסתר. אסתר יוכבד בת ריזל ברכה, ר' חיים זאב בן עופרה יעל ז"ל. לימור שרה בת דייז, עמוס בן פורטונה. ר' שלמה העליון בן דליה. מרגלית בת שרה. הראל בן תמר הי"ד, שאול ציון בן אסתר. הרב בנימין דב בן סימה רחל מרגלית בת שרה. להצלחת עם ישראל ברוחניות ושמיות ולגאולה השלמה ברחמים במהרה אמן

לתרומות הקדשות והוספת שמות 050-5218899

אליבא דהילכתא

הרה"צ בנימין הוהר שליט"א

שאלה:

אם מותר בשבת לפתוח דלת מכונת כביסה כדי למנוע ריח רע מהכביסה שבתוך המכונה. ואם מותר לסגור הדלת לצורך מניעת ריח רע של כביסה מלוכלכת בחוץ?

תשובה:

אם רגיל להכניס בגדים למכונת הכביסה הרבה זמן לפני הפעלת המכונה מותר לפתוח הדלת כשהמכונה כבויה לצורך מניעת ריח רע מהבגדים, והמיקל גם אם לא רגיל להכניס בגדים למכונה לשמירתם יש לו על מי לסמוך. ומותר לסגור את הדלת לצורך מניעת ריח רע של כביסה מלוכלכת בחוץ.

ביאורים: מכונת כביסה הרי היא כלי שמלאכתו לאיסור וממילא מותר לפתוח הדלת או לסגורה רק לצורך גופה או מקומה אבל לצורך מניעת ריח רע מהכביסה אין זה לצורך מקומה, וכ"כ בשש"כ פט"ו סעי' כה' מותר ליתן את בגדיו המלוכלכים במכונת כביסה אשר בה הוא רגיל לשמור אותם עד שעת הכיבוס ובלבד שלא יהיו בה מים אך אם הוא עושה זאת כדי שהבגדים יהיו מוכנים לכביסה בערב אסור לעשות כן. המכונה וכמוה דלתה הינם מוקצה ככלי שמלאכתו לאיסור ולכן אסור לסגור את הדלת אלא לצורך גופה כגון שריח הכביסה לא יתפשט בחדר או לצורך מקומה כגון שהדלת הפתוחה מפריעה למעבר.

אלא שקשה על דבריו שמשמע שאם רגיל לשמור הבגד במכונה גם לא לפני הכביסה גם כן ההיתר רק לצורך גופה או מקומה וזה אינו שהרי אם רגיל לשמור היו ככלי שמלאכתו לאיסור ולהיתר וכתבנו בכי בו שבת ח"ב עמ' תיג' בשם הכנה"ג בהגה"ט סי' שח' שכלי שמלאכתו לאיסור ולהיתר דינו כהיתר וכ"כ בספר מנחת איש עמ' פא' ומותר גם לכל צורך ואם כן לצורך שהכביסה לא תסריח יש להקל אם רגיל להכניס הבגדים למכונה גם לא לפני הכיבוס.

אלא שבשו"ת אול"צ ח"ב עמ' ריד' כתב שטלטול דלת של רכב או מכונה דינו כטלטול מן הצד, שלצורך דבר המותר מותר, ולפי זה אף לגבינו מותר בכל מצב לפתוח הדלת וכ"כ במנוח"א ח"א עמ' שיט' שטלטל חלק מהמוקצה כשאין חשש שיטלטל את כל המוקצה יש להתיר, ולכן המיקל בכל מצב יש לו על מי לסמוך.

הרב ארן הוני שליט"א
הדב' סדרת הספרים 'אחת' שאלות

מאמרו של מו"ר הנאון
הרב יצחק זלמן שטיין שליט"א

שכירות מדרש למדורה ל' בעמר

ההפלגה לבעל הספינה. אלא, שלבסוף התייבש הנהר לגמרי. באו שוכרי הספינה ובעליה לדון לפני רב נחמן בר יעקב, והוא פסק, שאין בעל הספינה צריך להחזיר את הקסף שקבל כי הוא יכול לטעון: הנה הספינה שלי מוכנה להפלגה, לה אנה ותביא את הנהר... (והובא הירושלמי להלכה ב'מחנה אפרים' שכירות סי' ז').

מהירושלמי נתן ללמד, שאפילו כאשר ארעה 'מכת מדינה', מכל מקום אם הקדים השוכר את השכר, אין המשכיר צריך להחזירו, כיון שאין העפוב מצד החפץ שהשכיר המשכיר.

לאור זאת, לכאורה גם בענייננו יכול משכיר המגרש לטעון: מצד המגרש המשכיר אין שום עפוב, אלא העפוב היה חיצוני [הקשור במנג' האויר, ולא בקרקע המשכירה], ולכן איני צריך להשיב את דמי השכירות.

אמנם, למעשה שמענו ממורנו ורבנו הגר"י זילברשטיין שליט"א, שנגרעה כי צריך ראובן להשיב לבני הקהלה את כספם, הואיל וגם כאן קיים עפוב מצד הנכס המשכיר, שכן בני הקהלה הדיגשו בפני המשכיר שהם שוכרים את המגרש להבעיר בחללו "מדורה" (ולא היו חסרות להם חצרות אחרות או אולמות לערוך בהם מסבות), ולמעשה התברר, שהנכס אינו ראוי להבערת מדורה, לאור מציאות החפץ (המפדק) של שרפות בעקבות השרב הקבד ששרר באזור... נמצא אפוא, שקאן במקום, במקרה המגרש אותו שוכרו השוכרים לשם מדורה, יש "מעכב" להבערת מדורה.

לסיום: נראה שראובן צריך להשיב לבני הקהלה את דמי השכירות.

מספר ימים לפני ל"ג בעומר חפשו בני קהלה גדולה מתחם רחב ימים בו יוכלו להדליק מדורה לכבודו של התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי. השטח היחיד שמצאו, היה מגרש לא בנוי שהיה בבעלות יהודי בשם ראובן. הם פנו אליו בבקשה לשכור את המתחם לליל ל"ג בעומר. האיש הסכים, והמחיר שדרש היה - 3,000 שקלים. בני הקהלה הסכימו, ושלמו מראש את מלוא הסכום לידי המשכיר.

הלילה המיחל הגיע. השטח הוכן, התקנו בו מערכות תאורה ומגבירי קול, וכמובן - עצי המדורה הענקית התנשאו לגבה רב... רב הקהלה עמד להצית את האש, ולפתע הופיעו במקום רכבי-משטרה ומכבי-אש...

מה קרה? - באותו היום שרר ברב אזורי הארץ שרב קבד, ועל כן הכרז על אסור הצתת מדורות, מחשש לאסונות.

השוטרים והמכבאים הורו לפרק לאלתר את המדורה.

עכשו פונים בני הקהלה למשכיר המגרש ראובן, ודורשים לקבל בחזרה את דמי השכירות.

לעמיתם טוען ראובן: "מזלכם גרם! מבחינתי, אתם יכולים להדליק גרות נשמה ולקדקד סביבם..."

עם מי הדין?

תשובה

מספר בירושלמי במסכת גטין (פ"ה ה"ו): מעשה באדם אחד שהפץ היה לעבר את הנהר, ולשם כך שוכר ספינה. את התשלום הקדים לשלם טרם

32 שח על מיל' תפוזים
לא פלא שהיה כתוב
סחיסה במקום

אם עזרת זבינה עשויה
מזבינה ועזרת שוקולד
עשויה משוקולד, אז מה
עשויה עזרת שיש?

למה צפרדע תמיד רעבה?
כי הבטן שלה תמיד
מקרקרת...

ידידתי היקרה

בואי והצטרפי אלינו למסע מרתק של 40 יום
לימוד הילה יומית - רק 5 דקות בנושא הצניעות

מפי הרבנית רות שמש

03-6171121

אח"כ להקיש לעברית 1- להלכה 2-

בואי ותתחברי
לקו הישועות

(הלכות צניעות וסיפור ישועות)
5 דקות ביום מצילות חיים
ותראי ישועות בכל החומים
מספר הקו

073-383-4050

2448 ואו 5

התבודדות

היא הגאולה הפרטית של האדם

העלון מוקדש לרפואת: יוסף בן יונה, אברהם אלברט בן בלינה, אסף בן מרים, ב בת מרים, יונתן נריה בן רעות. לרפואת כל חולי עם ישראל וגאולה שלמה בחדש וברחמים, לע"נ מרים בת אסתר, שמחה בת אסתר. להוספת שמות לעלון חייגו 050-5218899

צבעים אמיתיים